

1.	Nazwa kierunku	reżyseria
2.	Wydział	Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu		Montaż dokumentalny 2
Kod modułu		W8-RE-S1-MON2b
Liczba punktów ECTS		1
Język wykładowy		polski
Cel i opis treści kształcenia		Kurs przeznaczony jest dla reżyserów montujących własne filmy. Kompetentny reżyser musi rozumieć montaż bardziej z wizualnego niż technicznego punktu widzenia. Innymi słowy, nie jest niezbędne, by wiedział, jak działa program do montażu (choć jest to pożądane), lecz musi być świadomy sposobu, w jaki wszystkie ujęcia będą ze sobą połączone i jaki to będzie dawać efekt. Doświadczenie nabyte przy samodzielnym montowaniu filmów, a także innych przekazów audiowizualnych pozytywnie wpływa na pracę reżysera podczas pracy nad scenariuszem/scenopisem i na planie oraz na jego myślenie reżyserskie: wie lepiej, gdzie postawić kamerę, by wyeliminować problemy na stole montażowym, dba o to, by pozycje i ruchy aktorów zgadzały się w montowanych ze sobą ujęciach, wyczuwa wreszcie (i zleca to operatorowi), kiedy nagrać przebitki i zabezpieczające ujęcia dodatkowe, pomocne później w rozwiązywaniu problemów montażowych lub w celu wymiany ujęć, które mogą się nie sprawdzić. Kurs ma na celu uświadomienie studentom reżyserii, jak istotna jest – zapewniana przez montaż - integracja technicznych, estetycznych i narracyjnych aspektów przekazu audiowizualnego w jednolitą całość.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)	
MON2b_1	Student zna i rozumie różnicę między filmem dokumentalnym operującym (a) relacją z wydarzenia, (b) relacją o stanie rzeczy	K_W04	4	
		K_W08	4	
MON2b_2	Student potrafi kształtować rodzaje przestrzeni i czasu oraz konstruować scenę w montażu relacji z wydarzenia i w montażu relacji o stanie rzeczy oraz stosować kolażową formę opowiadania	K_U02	4	
		K_W06	4	
		K_W08	4	
MON2b_3	Student zna wymogi techniczne, estetyczne i narracyjne, jakie spełniać powinna całość materiału trafiającego			

	do montażu oraz potrafi za pomocą montażu integrować techniczne, estetyczne i narracyjne aspekty przekazu audiowizualnego w jednolitą całość	K_U03 K_U09 K_W08	4 4 4
MON2b_4	Student posiada wiedzę nt. wzajemnej zależności obrazu i słowa synchronicznego, obrazu i słowa asynchronicznego oraz słowa spoza kadru (z tzw. off-u) i komentarza odautorskiego, potrafi stosować zasady montowania dźwięku w scenach dialogowych	K_U02 K_U03 K_W08	4 4 4
MON2b_5	Student zna funkcje dźwięku (muzyki i efektów) i zasady dramaturgii dźwięku w przekazach audiowizualnych oraz rozumie stopień umowności dźwięku w obrazie	K_W08	4
MON2b_6	Student posiada wiedzę i umiejętności w zakresie tzw. podcinania ujęć czyli przejść między ujęciami i porządkowania rytmu narracji	K_U03 K_W08	4 4
MON2b_7	Student zna i potrafi obsługiwać różne systemy cyfrowego zapisu i montażu obrazu i dźwięku	K_U09 K_U10	4 4
MON2b_8	Student potrafi zmontować i udźwiękować krótkie ćwiczenie dokumentalne	K_U15	4

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
a05	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Objaśnienie/wyjaśnienie <i>eksplikacja polegająca na wyprowadzeniu uznanego z góry twierdzenia z innych, wcześniej już znanych, w określonej przez osobę prowadzącą zajęcia liczbie kroków</i>
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata <i>wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem</i>
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku <i>case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?); stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska</i>
c01	Zbiór metod eksponujących	Ekspozycja <i>przygotowanie i wystawienie obiektu na pokaz publiczny w celu wywołania określonej reakcji; wytworzenie tematycznego zbioru okazów/obiektów/dzieł służący ilustracji konkretnego zagadnienia</i>
c02	Zbiór metod eksponujących	Projekcja <i>odtworzenie materiału filmowego (video/film) w całości lub we fragmentach jako element ilustracji treści wykładanych w ramach zajęć, przedmiot analizy i oceny dzieła lub ćwiczeniowa metoda percepcji obrazu; film/video to dzieło/utwór artystyczny, ilustracja (w tym techniczna) treści/zjawiska/obektu, prywatny zapis działania, obraz medialny, itp.</i>
c06	Zbiór metod eksponujących	Pokaz/demonstracja

		wzorcowe zaprezentowanie sposobu wykonania określonych czynności z omówieniem; celem jest wyzwolenie czynności naśladowczych indywidualnie lub w grupie uczestników obserwujących działanie osoby prowadzącej zajęcia aż do ukształtowania właściwego nawyku poprzez odbywanie regularnych ćwiczeń; metoda pokazu łączona jest z praktycznym ćwiczeniem czynności/zachowań
e05	Zbiór metod praktycznych	Praktyka w tym zawodowa, indywidualna; praktyczne ćwiczenie umiejętności w warunkach rzeczywistych, odpowiadających przedmiotowej specyfice kształcenia, np. w środowisku, instytucji, miejscu, do pracy w których student się przygotowuje w ramach studiów; ćwiczenie w realnych warunkach pracy
e06	Zbiór metod praktycznych	Obserwacja w tym, w terenie; metoda systematycznego/planowego spostrzegania zjawisk, obiektów, osób w celu zdobycia wiedzy na ich temat; spostrzeżeniowe wyodrębnianie elementów działania modelowego jako element uczenia się poprzez naśladowanie; złożony kompleks poznania zmysłowego na bazie doświadczeń sensorycznych
f01	Metody samodzielnego uczenia się	Autoedukacja metoda samodzielnego zdobywania, pogłębiania lub poszerzania wiedzy, umiejętności i komp. społ.; metoda komplementarna do procesu kształcenia realizowanego w ramach zajęć; przejmowanie zadania rozwijania i kształtowania kwalifikacji we własnym zakresie; samokształcenie

10. Formy prowadzonych zajęć

Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
MON2b1	ćwiczenia	15	zaliczenie	MON2b_1, MON2b_2, MON2b_3, MON2b_4, MON2b_5, MON2b_6, MON2b_7, MON2b_8	a05, b04, b07, c01, c02, c06, e05, e06, f01

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:

Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a04	Przygotowanie do zajęć	Konsultowanie materiałów uzupełniających [względem wskazanych w sylabusie] uzgadnianie dodatkowych do wskazanych w sylabusie materiałów, służących realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w zajęciach lub na potrzeby przygotowania się do nich	Tak
a05	Przygotowanie do zajęć	Wytworzenie/przygotowanie narzędzi, materiałów, dokumentacji niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach opracowanie, przygotowanie i weryfikacja przydatności narzędzi oraz materiałów (np. pomocy, scenariuszy, narzędzi badawczych, aparatury, itd.) do wykorzystania w ramach zajęć lub służących przygotowaniu się do nich	Tak
c01	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Ustalanie etapów realizacji zadań przyczyniających się do weryfikacji efektów uczenia się przygotowanie strategii realizacji zadania uwzględniającej podział treści, czynności i ich zakres, czas realizacji oraz/lub sposób pozyskania niezbędnych do jego wykonania materiałów i narzędzi, itp.	Tak
c03	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Realizacja indywidualnego lub grupowego zadania zaliczeniowego/egz./etapowego zbiór czynności zmierzających do wykonania zadania zleconego do realizacji poza zajęciami, jako obligatoryjnego etapu/elementu weryfikacji przypisanych do tych zajęć efektów uczenia się	Tak
d01	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Analiza korekt/informacji zwrotnej ze strony NA dotyczących wyników wer. ef. ucz. przegląd uwag, ocen i opinii sporządzonych przez NA odnoszących się do realizacji zadania	Tak

		<i>sprawdzającego poziom osiągniętych efektów uczenia się</i>	
d02	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Opracowanie planu korekty i zadań uzupełniających/korygujących <i>przegląd i wybór zadań oraz czynności pozwalających na eliminację wskazanych przez NA błędów, ich weryfikację lub poprawę oraz zaliczenie zadania na, co najmniej, najniższym dopuszczalnym poziomie</i>	Tak
e02	Aktywności komplementarne do zajęć	Publikacja dzieła/prezentacja działania, w tym poza murami Uniwersytetu <i>zbiór czynności realizowanych w celu upublicznienia (poza zajęciami) efektów pracy badawczej, artystycznej, twórczej, projektowej, konstrukcyjnej, eksperymentalnej, itp., w formie klasycznej prezentacji, ekspozycji, koncertu, projekcji, plakatu, publikacji, zapośredniczonej poprzez media, w formie cyfrowej i w ramach innych czynności; upublicznienie z wykorzystaniem różnych form i narzędzi</i>	Tak

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.